

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2451/2020
18.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјине и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ненад Јањић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Илић адвокат из ..., ради раскида уговора о поклону, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 10240/18 од 31.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 18.06.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној пресуде Апелационог суда у Београду Гж 10240/18 од 31.05.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 10240/18 од 31.05.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Смедереву П 1945/2017 од 04.06.2018. године, ставом првим изреке, раскинут је уговор о поклону непокретности закључен између АА из ... као поклонодавца и ББ из ... као поклонопримца, оверен пред Основним судом у Смедереву Ов. бр. ../2012 од 28.03.2012. године и обавезана тужена ББ из ... да тужилци АА из ... преда у државину, на мирно и несметано коришћење приземну кућу са помоћном зградом у улици ... број .. у ..., постојеће на катастарској парцели .. од 3,86 ари, уписане у лист непокретности .. КО ..., испражњену од лица и ствари тужене у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да на име трошкова парничног поступка исплати тужилци износ од 120.100,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 10240/18 од 31.05.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Смедереву П 1945/2017 од 04.06.2018. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, благовремено изјавила ревизију из разлога предвиђених чланом 407. став 1. тачке 2, 3. и 4. тог закона.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против

другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Дакле, посебна ревизија може се изјавити само због погрешне примене материјалног права, тако да су ревизијски разлози о постојању битних повреда одредаба парничног поступка (члан 407. став 1. тачке 2. и 3. ЗПП) без значаја за одлуку о дозвољености и основаности ревизије тужене, изјављене на основу наведене законске одредбе.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана која би требало размотрити. Не постоји потреба ни за новим тумачењем права – параграфа 567. Српског грађанског законика, који се примењује као правно правило на основу члана 4. Закона о неважности правних прописа донетих пре 06.04.1941. године и у току непријатељске окупације. Према том правилу, само груба неблагодарност поклонопримца је разлог за раскид (опозив) уговора о поклону, што је чињенично питање које се цени у сваком конкретном случају. Нижестепени судови су у овом спору, оценом изведених доказа, утврдили да је тужена упућивањем претњи и увреда тужиљи и њеној ћерци исказала неблагодарност која се може оквалификовати као груба и зато усвојили тужбени захтев за раскид уговора о поклону који су странке закључиле. Управо зато што је груба неблагодарност поклонопримца чињенично питање, судске одлуке приложене уз ревизију не опрадавају одлучивање у циљу уједначавања судске праксе, јер су донете у споровима који се чињенично разликују од овог спора.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија тужене није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП, јер вредност предмета спора побијаног дела у износу од 300.000,00 динара (члан 33. став 2. ЗПП), очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, меродавну за оцену дозвољености ревизије у смислу тог члана.

Стога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, олучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**